

ROZPORZĄDZENIE EUROPEJSKIEGO BANKU CENTRALNEGO (UE) Nr 1073/2013**z dnia 18 października 2013 r.****dotyczące danych statystycznych w zakresie aktywów i zobowiązań funduszy inwestycyjnych
(wersja przekształcona)****(EBC/2013/38)**

RADA PREZESÓW EUROPEJSKIEGO BANKU CENTRALNEGO,

uwzględniając Statut Europejskiego Systemu Banków Centralnych i Europejskiego Banku Centralnego, w szczególności art. 5,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 2533/98 z dnia 23 listopada 1998 r. dotyczące zbierania informacji statystycznych przez Europejski Bank Centralny ⁽¹⁾, w szczególności art. 5 ust. 1 i art. 6 ust. 4,

uwzględniając opinię Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Z uwagi na potrzebę wprowadzenia do rozporządzenia Europejskiego Banku Centralnego (WE) nr 958/2007 z dnia 27 lipca 2007 r. dotyczącego danych statystycznych w zakresie aktywów i zobowiązań funduszy inwestycyjnych (EBC/2007/8) ⁽²⁾ znaczących zmian, w szczególności w świetle rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 549/2013 z dnia 21 maja 2013 r. w sprawie europejskiego systemu rachunków narodowych i regionalnych w Unii Europejskiej ⁽³⁾, konieczne jest sporządzenie jego przekształconej wersji.
- (2) Rozporządzenie (WE) nr 2533/98 stanowi w art. 2 ust. 1, iż w celu realizacji wymogów EBC dotyczących sprawozdawczości statystycznej Europejski Bank Centralny (EBC), wspomagany przez krajowe banki centralne (KBC), ma prawo do zbierania informacji statystycznych w granicach bazowej populacji objętej sprawozdaniem oraz tego, co jest konieczne do realizacji zadań Europejskiego Systemu Banków Centralnych (ESBC). Z art. 2 ust. 2 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 2533/98 wynika, że na potrzeby realizacji wymogów EBC dotyczących sprawozdawczości statystycznej, m.in. w zakresie statystyki monetarnej i finansowej, fundusze inwestycyjne (FI) wchodzą w skład bazowej populacji objętej sprawozdaniem. Ponadto art. 3 rozporządzenia (WE) nr 2533/98 zobowiązuje EBC do określenia rzeczywistej populacji sprawozdawczej w granicach bazowej populacji objętej sprawozdaniem, a także uprawnia EBC do całkowitego lub częściowego zwalniania określonych kategorii podmiotów sprawozdających z wymogów dotyczących sprawozdawczości statystycznej.
- (3) W celu realizacji nałożonych na niego zadań oraz monitorowania działalności finansowej niebędącej działalnością podejmowaną przez monetarne instytucje finansowe (MIF), ESBC potrzebuje wysokiej jakości danych staty-

stycznych dotyczących działalności FI. Głównym celem takich informacji jest dostarczenie EBC kompleksowego obrazu statystycznego sektora FI w państwach członkowskich, których walutą jest euro (zwanymi dalej „państwami członkowskimi strefy euro”), które są uznawane za jeden obszar gospodarczy.

- (4) Aby ograniczyć obciążenie obowiązkami sprawozdawczymi, KBC mogą gromadzić niezbędne informacje dotyczące FI z rzeczywistej populacji sprawozdawczej w ramach szerszych ram sprawozdawczości statystycznej służących do innych celów o charakterze statystycznym, o ile nie zagraża to realizacji wymogów EBC dotyczących sprawozdawczości statystycznej. Zgodnie z zasadą przejrzystości działania, w takich sytuacjach podmioty sprawozdające powinny być poinformowane o tym, że zbieranie danych ma na celu realizację innych zadań statystycznych.
- (5) Dysponowanie danymi dotyczącymi transakcji finansowych umożliwia bardziej dogłębną analizę zagadnień polityki pieniężnej i innych kwestii. Dane dotyczące transakcji finansowych, jak również dane dotyczące stanów, są także wykorzystywane do tworzenia innych zestawień statystycznych, w szczególności rachunków finansowych strefy euro.
- (6) Pomimo tego, że rozporządzenia przyjmowane na podstawie art. 34 ust. 1 Statutu Europejskiego Systemu Banków Centralnych i Europejskiego Banku Centralnego (zwanego dalej „Statutem ESBC”) nie przyznają żadnych praw, ani nie nakładają obowiązków na państwa członkowskie, których walutą nie jest euro (zwane dalej „państwami członkowskimi spoza strefy euro”), art. 5 Statutu ESBC stosuje się do państw członkowskich strefy euro i państw członkowskich spoza strefy euro. Motyw 17 rozporządzenia (WE) nr 2533/98 nawiązuje do faktu, że z art. 5 Statutu ESBC w związku z art. 4 ust. 3 Traktatu o Unii Europejskiej wynika obowiązek określenia i wdrożenia na poziomie krajowym wszelkich środków, jakie państwa członkowskie spoza strefy euro uznają za właściwe w celu zbierania informacji statystycznych potrzebnych do wypełnienia wymogów EBC dotyczących sprawozdawczości statystycznej oraz terminowego przygotowania się w dziedzinie statystyki do uzyskania statusu państwa członkowskiego strefy euro.
- (7) Pomimo że niniejsze rozporządzenie jest przede wszystkim skierowane do FI, uzyskanie bezpośrednio od FI pełnych informacji o posiadaczach wyemitowanych przez FI udziałów/jednostek uczestnictwa na okaziciela może okazać się jednak niemożliwe, w związku z czym konieczne jest włączenie innych podmiotów do rzeczywistej populacji sprawozdawczej.
- (8) Zastosowanie mają standardy ochrony i wykorzystania poufnych informacji statystycznych określone w art. 8 rozporządzenia Rady (WE) nr 2533/98.

⁽¹⁾ Dz.U. L 318 z 27.11.1998, s. 8.

⁽²⁾ Dz.U. L 211 z 11.8.2007, s. 8.

⁽³⁾ Dz.U. L 174 z 26.6.2013, s. 1.

- (9) Art. 7 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 2533/98 stanowi, że EBC ma uprawnienia do nakładania sankcji na podmioty sprawozdające, które nie wypełniają obowiązków sprawozdawczości statystycznej wynikających z rozporządzeń lub decyzji EBC,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Definicje

Użyte w niniejszym rozporządzeniu określenia oznaczają:

- 1) „fundusz inwestycyjny (FI)” – przedsiębiorstwo zbiorowego inwestowania, które:
- inwestuje w aktywa finansowe lub niefinansowe w rozumieniu załącznika II, o ile celem jego działalności jest inwestowanie kapitału pochodzącego od ogółu inwestorów; oraz
 - zostało utworzone zgodnie z prawem krajowym lub prawem Unii i podlega:
 - prawu zobowiązań – jako wspólny fundusz zarządzany przez towarzystwa zarządzające;
 - prawu powierniczemu – jako fundusz otwarty;
 - prawu spółek – jako spółka inwestycyjna;
 - innemu podobnemu mechanizmowi lub formie prawnej.

Zakresem definicji objęte są następujące podmioty:

- przedsiębiorstwa, których udziały lub jednostki uczestnictwa są na żądanie ich posiadaczy odkupywane lub umarzane, bezpośrednio lub pośrednio, z aktywów takiego przedsiębiorstwa; oraz
- przedsiębiorstwa mające oznaczoną liczbę wyemitowanych udziałów, których członkowie, uzyskując lub wypowiadając członkostwo w danym funduszu, nabywają lub zbywają istniejące udziały.

Następujące podmioty nie są objęte zakresem definicji:

- fundusze emerytalno-rentowe zgodnie z definicją w zmienionym europejskim systemie rachunków narodowych i regionalnych w Unii Europejskiej (dalej zwanym „ESA 2010”) określonym w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 549/2013 (podsektor S.129);
- fundusze rynku pieniężnego (FRP) zgodnie z definicją zawartą w załączniku I do rozporządzenia Europejskiego Banku Centralnego (UE) nr 1071/2013 z dnia 24 września 2013 r. w sprawie bilansu sektora monetarnych instytucji finansowych (EBC/2013/33) ⁽¹⁾.

Dla celów definicji FI termin „ogół inwestorów” oznacza inwestorów detalicznych, profesjonalnych i instytucjonalnych;

- „podmiot sprawozdający” – „podmiot składający sprawozdanie” w rozumieniu art. 1 rozporządzenia (WE) nr 2533/98;
- „rezydent” ma znaczenie nadane w art. 1 rozporządzenia (WE) nr 2533/98. Na potrzeby niniejszego rozporządzenia, w przypadku gdy dany podmiot prawa nie ma fizycznej siedziby, za jego siedzibę uważa się obszar gospodarczy, którego system prawny jest właściwy dla utworzenia tego podmiotu. Jeżeli podmiot nie posiada osobowości prawnej, jako kryterium określenia statusu rezydenta stosuje się siedzibę w prawnym znaczeniu, to znaczy państwo, którego system prawny jest właściwy dla ustanowienia i działalności tego podmiotu;
- „monetarna instytucja finansowa (MIF)” ma znaczenie nadane w art. 1 rozporządzenia (UE) nr 1071/2013 (EBC/2013/33);
- „PIPF” – pozostałe instytucje pośrednictwa finansowego, z wyjątkiem instytucji ubezpieczeniowych i funduszy emerytalno-rentowych w znaczeniu nadanym temu terminowi w ESA 2010 (podsektor S.125);
- „imienne udziały/jednostki uczestnictwa FI” – udziały/jednostki uczestnictwa FI, w odniesieniu do których, zgodnie z przepisami prawa krajowego, prowadzi się rejestr posiadaczy udziałów/jednostek uczestnictwa obejmujący informacje o ich statusie rezydentów oraz przynależności sektorowej;
- „udziały/jednostki uczestnictwa FI na okaziciela” – udziały/jednostki uczestnictwa FI, w odniesieniu do których, zgodnie z przepisami prawa krajowego, nie prowadzi się rejestru posiadaczy udziałów/jednostek uczestnictwa, lub prowadzony rejestr nie obejmuje informacji o ich statusie rezydentów oraz przynależności sektorowej;
- „właściwy KBC” – KBC państwa członkowskiego strefy euro, w którym dany FI jest rezydentem;
- dane zbierane zgodnie z metodą „papier po papierze” – dane w podziale na pojedyncze papiery wartościowe.

Artykuł 2

Rzeczywista populacja sprawozdawcza

- Rzeczywista populacja sprawozdawcza obejmuje FI będące rezydentami na terytorium państw członkowskich strefy euro. Obowiązek dostarczania informacji statystycznych, o których mowa w niniejszym rozporządzeniu, spoczywa na FI, a w przypadku FI nieposiadających osobowości prawnej zgodnie z prawem krajowym, któremu podlegają – na podmiotach prawnie upoważnionych do ich reprezentowania.

⁽¹⁾ Zob. s. 1 niniejszego Dziennika Urzędowego.

2. Z zastrzeżeniem ust. 1, na potrzeby gromadzenia informacji o posiadaczach udziałów/jednostek uczestnictwa na okaziciela emitowanych przez FI zgodnie z ust. 3 w części 2 załącznika I, rzeczywista populacja sprawozdawcza obejmuje MIF oraz PIPF. KBC mogą przyznawać tym podmiotom wyłączenia, o ile niezbędne informacje statystyczne są zbierane z innych dostępnych źródeł, zgodnie z ust. 3 w części 2 załącznika I. KBC w porozumieniu z EBC sprawdzają spełnienie tego warunku w odpowiednim czasie w celu przyznania lub – gdy zachodzi taka konieczność – cofnięcia wyłączenia z mocą obowiązującą od początku każdego roku. Na potrzeby niniejszego rozporządzenia KBC mogą sporządzać i prowadzić listy sprawozdających PIPF, zgodnie z zasadami określonymi w ust. 3 w części 2 załącznika I.

Artykuł 3

Lista FI do celów statystycznych

1. Zarząd EBC sporządza i prowadzi, do celów statystycznych, listę FI tworzących bazową populację sprawozdawczą, w tym – w odpowiednich przypadkach – ich subfunduszy w rozumieniu art. 4 ust. 2. Lista ta może być sporządzona w oparciu o istniejące listy FI podlegających nadzorowi organów krajowych (jeśli są one dostępne), uzupełnionych o inne FI wchodzące w zakres definicji FI zawartej w art. 1.

2. KBC i EBC udostępniają, w odpowiedniej formie, listę oraz jej aktualizacje zainteresowanym FI, w tym drogą elektroniczną, za pośrednictwem Internetu lub – na wniosek zainteresowanych podmiotów sprawozdających – na piśmie.

3. Jeżeli ostatnia dostępna elektroniczna wersja listy, o której mowa w ust. 2 jest błędna, EBC nie nakłada sankcji na podmioty sprawozdające, które nie wypełniły we właściwy sposób wymogów sprawozdawczości statystycznej w takim zakresie, w jakim opierały się one w dobrej wierze na liście zawierającej błędy.

Artykuł 4

Przekazywanie danych jednostkowych dla poszczególnych funduszy

1. Rzeczywista populacja sprawozdawcza przekazuje dane dotyczące aktywów i zobowiązań odrębnie dla poszczególnych funduszy.

2. Z zastrzeżeniem ust. 1, jeżeli dany FI rozdziela swoje aktywa pomiędzy poszczególne subfundusze w taki sposób, że udziały/jednostki uczestnictwa w każdym z subfunduszy są niezależnie pokryte różnymi aktywami, każdy z takich subfunduszy uważa się za odrębny FI.

3. Na zasadzie odstępstwa od postanowień ust. 1 i 2, pod warunkiem uprzedniej zgody właściwego KBC i zgodnie z jego instrukcjami, FI mogą przekazywać dane dotyczące aktywów i zobowiązań jako grupa, pod warunkiem że rezultaty zastosowania takiej metody są podobne do rezultatów przekazywania danych odrębnie dla poszczególnych funduszy.

Artykuł 5

Kwartalne i miesięczne wymogi sprawozdawczości statystycznej

1. Podmioty sprawozdające przekazują, zgodnie z załącznikiem I i II:

a) raz na kwartał – stany aktywów i zobowiązań FI na koniec kwartału, oraz kwartalne dane dotyczące korekt z tytułu zmiany wyceny lub dane dotyczące transakcji (o ile mają zastosowanie); oraz

b) raz na miesiąc – stany wyemitowanych udziałów/jednostek uczestnictwa FI na koniec miesiąca, odpowiednie miesięczne dane dotyczące korekt z tytułu zmiany wyceny lub dane dotyczące transakcji (o ile mają zastosowanie) oraz osobno przekazywane dane o nowych emisjach i wykupie udziałów/jednostek uczestnictwa FI w danym okresie sprawozdawczym.

2. KBC mogą zdecydować o zbieraniu danych, o których mowa w ust. 1 lit. a) raz na miesiąc, a nie raz na kwartał.

Artykuł 6

Korekty z tytułu zmiany wyceny i transakcje

1. Podmioty sprawozdające przekazują dane dotyczące korekt z tytułu zmiany wyceny lub dane dotyczące transakcji według instrukcji właściwego KBC, dla informacji przekazywanych zgodnie z metodą zagregowaną, określoną w załączniku I.

2. Zgodnie z załącznikiem I, KBC uzyskują przybliżone dane o transakcjach na papierach wartościowych z informacji zebranych zgodnie z metodą „papier po papierze”, albo bezpośrednio zbierają dane o transakcjach zgodnie z metodą „papier po papierze”.

3. Dalsze wymogi i wytyczne odnoszące się do zbierania danych dotyczących korekt z tytułu zmiany wyceny lub transakcji znajdują się w załączniku III.

Artykuł 7

Standardy rachunkowości

1. Na potrzeby przekazywania danych zgodnie z przepisami niniejszego rozporządzenia FI stosują standardy rachunkowości ustanawiane w krajowych aktach prawnych wdrażających dyrektywę Rady 86/635/EWG z dnia 8 grudnia 1986 r. w sprawie rocznych i skonsolidowanych sprawozdań finansowych banków i innych instytucji finansowych⁽¹⁾, a gdyby przepisy te nie miały zastosowania – inne krajowe lub międzynarodowe standardy mające zastosowanie do FI.

2. Z zastrzeżeniem przyjętych praktyk rachunkowości oraz zasad saldowania obowiązujących w państwach członkowskich strefy euro, wszystkie aktywa i pasywa finansowe wykazuje się dla celów statystycznych w ujęciu brutto.

⁽¹⁾ Dz.U. L 372 z 31.12.1986, s. 1.

Artykuł 8

Wyłączenia

1. Wyłączenia od wymogów sprawozdawczości statystycznej określonych w art. 5 mogą być przyznawane FI zgodnie z poniższymi zasadami:

- a) KBC mogą przyznawać wyłączenia najmniejszym FI pod względem łącznej wartości aktywów, o ile aktywa FI uwzględnianych w zagregowanym bilansie kwartalnym stanowią co najmniej 95 % wartości aktywów FI (wyrażonych jako stany) ogółem w każdym państwie członkowskim strefy euro;
- b) w przypadku państw członkowskich strefy euro w których łączna wartość aktywów krajowych FI nie przekracza 1 % łącznej wartości aktywów FI strefy euro KBC mogą przyznawać wyłączenia najmniejszym FI pod względem łącznej wartości aktywów, o ile aktywa FI uwzględnianych w zagregowanym bilansie kwartalnym stanowią co najmniej 80 % wartości aktywów FI (wyrażonych jako stany) ogółem w tym państwie członkowskim;
- c) FI, wobec których stosuje się wyłączenia określone w lit. a) i b), przekazują – z częstotliwością kwartalną – wyłącznie stany na koniec kwartału dotyczące wyemitowanych udziałów/jednostek uczestnictwa FI, oraz o ile ma to zastosowanie, odpowiednie dane kwartalne dotyczące korekt z tytułu zmiany wyceny lub dane dotyczące transakcji;
- d) KBC raz w roku, we właściwym czasie, sprawdzają spełnianie warunków określonych w lit. a) i b) w celu przyznania lub – gdy zachodzi taka konieczność – cofnięcia wyłączenia z mocą obowiązującą od początku każdego roku kalendarzowego.

2. Wyłączenia mogą zostać przyznane FI podlegającym krajowym zasadom rachunkowości, które dopuszczają dokonywanie wyceny aktywów rzadziej niż raz na kwartał. Rada Prezesów określa kategorie FI, którym KBC według swojego uznania mogą przyznawać wyłączenia. FI, którym przyznano wyłączenia, podlegają wymogom określonym w art. 5, z częstotliwością dostosowaną do obowiązujących je wymogów rachunkowości w zakresie terminów dokonywania wyceny aktywów.

3. FI mogą nie korzystać z wyłączeń i stosować się do pełnych wymogów sprawozdawczości statystycznej określonych w art. 5. FI, który podjął taką decyzję, zobowiązany jest uzyskać zgodę właściwego KBC przed wprowadzeniem zmian w korzystaniu z takich wyłączeń.

Artykuł 9

Terminy przekazywania danych

1. KBC określają, kiedy powinny otrzymywać dane od podmiotów sprawozdających zgodnie z art. 5, aby móc dotrzymać terminów określonych w ust. 2.
2. KBC przekazują do EBC:
 - a) zagregowane dane kwartalne o stanach i korektach z tytułu zmiany wyceny – do końca godzin pracy w 28 dniu

roboczym od zakończenia kwartału, którego dane dotyczą, na podstawie danych kwartalnych zebranych od podmiotów sprawozdających;

- b) zagregowane dane miesięczne o stanach i korektach z tytułu zmiany wyceny – do końca godzin pracy w 28 dniu roboczym od zakończenia miesiąca, którego dane dotyczą, na podstawie danych zebranych od podmiotów sprawozdających danych miesięcznych dotyczących wyemitowanych przez nie udziałów/jednostek uczestnictwa, lub na podstawie danych rzeczywistych, zgodnie z art. 5 ust. 2;
- c) zagregowane dane miesięczne o nowych emisjach i wykupie udziałów/jednostek uczestnictwa FI – do końca godzin pracy w 28 dniu roboczym od zakończenia miesiąca, którego dane dotyczą, na podstawie danych miesięcznych zebranych od podmiotów sprawozdających.

Artykuł 10

Wymogi minimum i krajowe zasady sprawozdawczości

1. Podmioty sprawozdające spełniają wymogi sprawozdawczości statystycznej, którym podlegają zgodnie z wymienionymi w załączniku IV wymogami minimum w zakresie przekazywania danych, dokładności, zgodności metodologicznej i wprowadzania korekt.

2. KBC określają i wdrażają zasady sprawozdawczości, które mają być stosowane przez rzeczywistą populację sprawozdawczą zgodnie z wymogami krajowymi. KBC zapewniają, że te zasady sprawozdawczości pozwalają na pozyskiwanie wymaganych informacji statystycznych oraz umożliwiają dokładne sprawdzenie zgodności z określonymi w załączniku IV wymogami minimum w zakresie przekazywania danych, dokładności, zgodności metodologicznej i wprowadzania korekt.

Artykuł 11

Fuzje, podziały i przekształcenia

W przypadku fuzji, podziału lub przekształcenia mogących wpłynąć na realizację obowiązków statystycznych, podmiot sprawozdający uczestniczący w tym procesie informuje właściwy KBC – po ogłoszeniu zamiaru przeprowadzenia takiej operacji i w odpowiednim czasie przed jej przeprowadzeniem – o planowanych procedurach mających na celu spełnienie wymogów sprawozdawczości statystycznej określonych w niniejszym rozporządzeniu.

Artykuł 12

Weryfikacja i przymusowe zbieranie danych

KBC wykonują uprawnienie do weryfikowania lub przymusowego zbierania danych objętych obowiązkiem przekazywania przez podmioty sprawozdające zgodnie z niniejszym rozporządzeniem, bez uszczerbku dla prawa EBC do samodzielnego wykonywania tych uprawnień. Uprawnienie to KBC wykonują w szczególności wówczas, gdy instytucja zaliczona do rzeczywistej populacji sprawozdawczej nie przestrzega określonych w załączniku IV wymogów minimum w zakresie przekazywania, dokładności, zgodności metodologicznej i wprowadzania korekt.

*Artykuł 13***Pierwsze sprawozdanie**

Pierwsze sprawozdanie dotyczy danych miesięcznych i kwartalnych za grudzień 2014 r.

*Artykuł 14***Utrata mocy obowiązującej**

1. Z dniem 1 stycznia 2015 r. traci moc rozporządzenie (WE) nr 958/2007 (EBC/2007/8).

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane w państwach członkowskich zgodnie z Traktatami.

Sporządzono we Frankfurcie nad Menem dnia 18 października 2013 r.

2. Odniesienia do uchylonego rozporządzenia traktuje się jak odniesienia do niniejszego rozporządzenia i odczytuje zgodnie z tabelą korelacji zawartą w załączniku V.

*Artykuł 15***Przepis końcowy**

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*. Rozporządzenie stosuje się od dnia 1 stycznia 2015 r.

W imieniu Rady Prezesów EBC

Mario DRAGHI

Prezes EBC

ZAŁĄCZNIK I

WYMOGI SPRAWOZDAWCZOŚCI STATYSTYCZNEJ

CZĘŚĆ 1

Ogólne wymogi sprawozdawczości statystycznej

1. Rzeczywista populacja sprawozdawcza przekazuje następujące informacje statystyczne:

- a) raz na kwartał: (i) dane zgodnie z metodą „papier po papierze” o papierach wartościowych w portfelu FI, posiadających powszechnie dostępne kody identyfikacyjne; (ii) dane zagregowane, w podziale według kategorii instrumentów/terminów, waluty i partnera operacji, dla aktywów i zobowiązań innych niż papiery wartościowe oraz dla papierów wartościowych nieposiadających powszechnie dostępnych kodów identyfikacyjnych; oraz (iii) dane zgodnie z metodą „papier po papierze” albo dane zagregowane dotyczące posiadaczy udziałów/jednostek uczestnictwa wyemitowanych przez FI, zgodnie z dalszym wyszczególnieniem zawartym w części 2. Właściwy KBC może zażądać od podmiotów sprawozdających przekazywania informacji zgodnie z metodą „papier po papierze” o papierach wartościowych nieposiadających powszechnie dostępnych kodów identyfikacyjnych, lub przekazywania – odrębnie dla poszczególnych pozycji – informacji o aktywach i zobowiązaniach innych niż papiery wartościowe; oraz
- b) raz na miesiąc – dane zgodnie z metodą „papier po papierze” odrębnie identyfikujące wszystkie udziały/jednostki uczestnictwa wyemitowane przez FI.

Oprócz danych dotyczących pól, których wypełnienie jest obowiązkowe w kontekście przekazywania danych zgodnie z metodą „papier po papierze” przeznaczonych do uzyskania zagregowanych informacji o papierach wartościowych, zgodnie z tabelą 2, właściwy KBC może również zdecydować, że zgodnie z metodą „papier po papierze” będą zbierane dane o transakcjach.

Dane zagregowane przekazuje się jako stany oraz, w zależności od instrukcji właściwego KBC: a) jako aktualizacje wyceny wynikające ze zmiany cen i kursów walut; lub b) jako transakcje.

Pod warunkiem uprzedniego uzyskania zgody właściwego KBC, podmioty sprawozdające przekazujące wymagane dane kwartalne zgodnie z metodą „papier po papierze” mogą, zamiast stosowania metody „papier po papierze”, przekazywać wymagane dane miesięczne w formie zagregowanej.

2. Informacje przekazywane właściwemu KBC zgodnie z metodą „papier po papierze” zostały wyszczególnione w tabeli 2. Zagregowane kwartalne wymogi sprawozdawczości statystycznej w zakresie stanów zostały wyszczególnione w tabeli 1, a w zakresie korekt z tytułu zmiany wyceny wynikających ze zmian cen i kursów walut lub w zakresie transakcji – w tabeli 3. Zagregowane miesięczne wymogi sprawozdawczości statystycznej w zakresie stanów, zmiany wyceny wynikających ze zmian cen i kursów walut lub transakcji oraz nowych emisji i wykupu udziałów/jednostek uczestnictwa FI zostały wyszczególnione w tabeli 4.
3. W zakresie, w jakim jest to zgodne z warunkami ochrony i korzystania z poufnych informacji statystycznych zbieranych przez ESBC na podstawie art. 8 rozporządzenia (WE) nr 2533/98, w szczególności na podstawie ust. 5 tego artykułu, KBC może również pozyskiwać niezbędne informacje w oparciu o dane zbierane na mocy dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/61/UE z dnia 8 czerwca 2011 r. w sprawie zarządzających alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi⁽¹⁾, o ile dane zbierane przez właściwy organ nadzorczy zgodnie z postanowieniami tej dyrektywy, zostaną przekazane KBC na warunkach uzgodnionych między tymi dwoma instytucjami.

CZĘŚĆ 2

Status rezydenta i sektoryzacja posiadaczy udziałów/jednostek uczestnictwa FI

1. Podmioty sprawozdające przekazują, raz na kwartał, dane dotyczące statusu rezydenta posiadaczy udziałów/jednostek uczestnictwa wyemitowanych przez FI państw członkowskich, których walutą jest euro (zwanymi dalej „państwami członkowskimi strefy euro”), w podziale na następujące kategorie: krajowe/instytucje w strefie euro inne niż krajowe/reszta świata. Dla partnerów operacji należących do kategorii „krajowe” oraz „instytucje w strefie euro inne niż krajowe” dokonuje się dalszego podziału wedle kryterium przynależności do poszczególnych sektorów.

⁽¹⁾ Dz.U. L 174 z 1.7.2011, s. 1.

2. W przypadku imiennych udziałów/jednostek uczestnictwa podmioty sprawozdające przekazują dane dotyczące statusu rezydenta oraz przynależności do poszczególnych sektorów posiadaczy udziałów/jednostek uczestnictwa wyemitowanych przez FI. W braku możliwości bezpośredniego określenia statusu rezydenta oraz przynależności sektorowej posiadacza takich udziałów/jednostek uczestnictwa, odpowiednie dane są przekazywane w oparciu o posiadane informacje.
3. W przypadku udziałów/jednostek uczestnictwa na okaziciela, podmioty sprawozdające przekazują dane dotyczące statusu rezydenta oraz przynależności sektorowej posiadaczy takich udziałów/jednostek uczestnictwa FI w sposób określony przez właściwy KBC. Wymóg ten ogranicza się do jednej z poniższych opcji lub ich połączenia; które wybiera się z uwzględnieniem sposobu organizacji właściwych rynków oraz przepisów prawa krajowego obowiązujących w danym państwie członkowskim. Wypełnianie tego wymogu podlega okresowej weryfikacji przez KBC.
 - a) Emitujące FI:

Emitujące FI, osoby uprawnione do ich reprezentowania lub podmioty, o których mowa w art. 2 ust. 2 niniejszego rozporządzenia przekazują dane dotyczące statusu rezydenta i podziału sektorowego posiadaczy wyemitowanych przez nich udziałów/jednostek uczestnictwa. Informacje takie mogą pochodzić od agenta rozprowadzającego udziały/jednostki uczestnictwa lub innego podmiotu uczestniczącego w emisji, odkupie (*buy-back*) lub przeniesieniu udziałów/jednostek uczestnictwa.
 - b) MIF i PIPF jako depozytariusze udziałów/jednostek uczestnictwa FI:

Jako podmioty sprawozdające, MIF i PIPF, występujące w charakterze depozytariuszy udziałów/jednostek uczestnictwa FI, przekazują dane dotyczące statusu rezydenta oraz przynależności sektorowej posiadaczy udziałów/jednostek uczestnictwa wyemitowanych przez FI będące rezydentami, przechowywanych w imieniu posiadacza lub innego pośrednika także występującego w charakterze depozytariusza. Opcja ta ma zastosowanie, jeżeli: (i) depozytariusz oddziela udziały/jednostki uczestnictwa FI przechowywane w imieniu ich posiadaczy od jednostek przechowywanych w imieniu innych depozytariuszy; oraz (ii) większość udziałów/jednostek uczestnictwa FI jest przechowywana przez instytucje krajowe będące rezydentami sklasyfikowane jako pośrednicy finansowi (MIF lub PIPF).
 - c) MIF i PIPF jako podmioty przekazujące informacje o transakcjach rezydentów z nierezydentami, których przedmiotem są udziały/jednostki uczestnictwa FI będących rezydentami:

Jako podmioty sprawozdające, MIF i PIPF, występując w charakterze podmiotów przekazujących informacje o transakcjach rezydentów z nierezydentami, których przedmiotem są udziały/jednostki uczestnictwa FI będących rezydentami, przekazują dane dotyczące statusu rezydenta oraz przynależności sektorowej posiadaczy udziałów/jednostek uczestnictwa wyemitowanych przez FI będące rezydentami, które nabywają/zbywają w imieniu posiadacza lub innego pośrednika także zaangażowanego w transakcję. Opcja ta ma zastosowanie, jeżeli: (i) przekazywane dane mają charakter kompleksowy, tzn. obejmują zasadniczo wszystkie transakcje zawierane przez podmioty sprawozdające; (ii) przekazywane są dokładne dane dotyczące transakcji kupna i sprzedaży zawieranych z podmiotami niebędącymi rezydentami państw członkowskich strefy euro; (iii) różnice pomiędzy wartością emisji a wartością wykupienia tych samych udziałów/jednostek uczestnictwa, z wyłączeniem opłat i kosztów, są minimalne; oraz (iv) liczba udziałów/jednostek uczestnictwa wyemitowanych przez FI będące rezydentami będących w posiadaniu podmiotów niebędących rezydentami państw członkowskich strefy euro jest niska.
 - d) Jeżeli lit. a)–c) nie mają zastosowania, podmioty sprawozdające, w tym MIF i PIPF niebędące FI, przekazują odpowiednie dane w oparciu o posiadane informacje.
4. KBC mogą również pozyskiwać niezbędne informacje w oparciu o dane zbierane na mocy rozporządzenia Europejskiego Banku Centralnego (UE) nr 1011/2012 z dnia 17 października 2012 r. w sprawie statystyki inwestycji w papiery wartościowe (EBC/2012/24) ^(?), pod warunkiem że dane spełniają wymogi dotyczące terminów przekazywania danych określone w art. 9 niniejszego rozporządzenia oraz, w ogólnym zarysie, wymogi minimum określone w załączniku IV.
5. Jeżeli imienne udziały/jednostki uczestnictwa albo udziały/jednostki na okaziciela są emitowane po raz pierwszy lub, jeżeli sytuacja na rynku wymaga zmiany opcji lub połączenia opcji, KBC mogą przyznać wyłączenia od wymagań wskazanych w ust. 2 i 3 na okres jednego roku.

^(?) Dz.U. L 305 z 1.11.2012, s. 6.

Tabela 2

Informacje wymagane dla metody „papier po papierze”

Dane określone w poniższej tabeli przekazuje się dla każdego papieru wartościowego zaklasyfikowanego jako: „dłużne papiery wartościowe”, „udziały kapitałowe”, oraz „udziały/jednostki uczestnictwa w funduszach inwestycyjnych”, zgodnie z następującymi zasadami.

1. Przekazanie danych określonych w polu 1 jest obowiązkowe.
2. Jeżeli właściwy KBC nie zbiera bezpośrednio danych o transakcjach zgodnie z metodą „papier po papierze”, przekazywane są dane określone dla dwóch z trzech pól nr 2, 3 i 4 (tzn. pola 2 i 3; pola 2 i 4 lub pola 3 i 4).
3. Jeżeli właściwy KBC zbiera bezpośrednio dane o transakcjach zgodnie z metodą „papier po papierze”, przekazuje się także dane określone dla następujących pól:
 - a) pole 5 lub pola 6 i 7; oraz
 - b) pole 4 lub pola 2 i 3.
4. Właściwy KBC może także żądać od podmiotów sprawozdających przekazywania danych określonych dla pola nr 8.
5. Właściwy KBC może zdecydować, że zbierane będą tylko dane znajdujące się w polu nr 2 w przypadkach wskazanych powyżej w pkt 2 oraz pkt 3 lit. b). W takim przypadku KBC jest zobowiązany do sprawdzenia i poinformowania EBC, co najmniej raz do roku, czy jakość danych zagregowanych przekazywanych przez KBC, w tym częstotliwość i zakres wprowadzanych korekt, pozostają na niezmiennym poziomie.

Pole	Nazwa
1	Kod identyfikacyjny papieru wartościowego
2	Liczba jednostek lub zagregowana wartość nominalna
3	Cena
4	Wartość ogółem
5	Transakcje finansowe
6	Papiery wartościowe nabyte (aktywa) lub wyemitowane (zobowiązania)
7	Papiery wartościowe zbyte (aktywa) lub wykupione (zobowiązania)
8	Waluta rejestracji papieru wartościowego

Tabela 4
Dane miesięczne

	A. Instytucje krajowe				B. Instytucje w strefie euro inne niż krajowe				C. Instytucje w strefie euro				D. Ogółem		
	MIF				Instytucje inne niż MIF				Instytucje w strefie euro						
	Sektor	Przebiegłe salory	Przebiegłe salory	Sektor	Przebiegłe salory	Przebiegłe salory	Sektor	Przebiegłe salory	Przebiegłe salory	Sektor	Przebiegłe salory	Przebiegłe salory			
Zobowiązania § Uzidziły/jednostki uczestnicząca FI Emisja udziałów/jednostek uczestnicząca FI Wykup udziałów/jednostek uczestnicząca FI															

1. Stany, korekty z tytułu zmiany wycofy lub innskacq

ZAŁĄCZNIK II

DEFINICJE

CZĘŚĆ 1

Definicje kategorii instrumentów

1. Poniższa tabela przedstawia szczegółowy typowy opis kategorii instrumentów, które krajowe banki centralne (KBC) przekładają na kategorie stosowane na szczeblu krajowym zgodnie z niniejszym rozporządzeniem. Tabela nie jest listą pojedynczych instrumentów finansowych, a opisy nie są wyczerpujące. Definicje odnoszą się do europejskiego systemu rachunków narodowych i regionalnych w Unii Europejskiej (zwanego dalej „ESA 2010”) wprowadzonego rozporządzeniem (UE) nr 549/2013.
2. Dla niektórych kategorii instrumentów wymaga się podziałów według terminów. Dotyczą one terminu pierwotnego, tj. terminu określonego w chwili emisji, który oznacza ustalony okres życia instrumentu finansowego, przed upływem którego nie może on być wykupiony (np. dłużne papiery wartościowe) lub może być wykupiony jedynie z zastrzeżeniem poniesienia określonej kary (np. niektóre rodzaje depozytów).
3. Zobowiązania finansowe można podzielić w zależności od tego, czy są one zbywalne czy niezbywalne. Zobowiązanie jest zbywalne, gdy jego własność może być bezzwłocznie przeniesiona z jednej jednostki na inną poprzez przeniesienie posiadania, indos lub kompensatę (w przypadku finansowych instrumentów pochodnych). Podczas gdy każdy instrument finansowy może być potencjalnie przedmiotem obrotu, to instrumenty zbywalne przeznaczone są do obrotu na zorganizowanych giełdach albo rynkach pozagiełdowych, chociaż istnienie rzeczywistego obrotu nie jest warunkiem zbywalności.

Tabela A

Definicje kategorii instrumentów aktywów i zobowiązań FI

KATEGORIE AKTYWÓW

Kategoria	Opis najważniejszych cech
1. Depozyty oraz kredyty i pożyczki	<p>Na potrzeby sprawozdawczości ta kategoria obejmuje środki przyznane kredytobiorcom przez FI, oraz kredyty i pożyczki otrzymane przez FI, potwierdzone dokumentami niezbywalnymi lub niepotwierdzone w formie dokumentów.</p> <p>Pozycja ta obejmuje:</p> <ul style="list-style-type: none"> — depozyty takie jak depozyty bieżące, depozyty terminowe i depozyty z terminem wypowiedzenia, złożone przez FI — niezbywalne papiery wartościowe: <ul style="list-style-type: none"> Dłużne papiery wartościowe, które nie są zbywalne i nie są przedmiotem obrotu na rynkach wtórnych — kredyty i pożyczki w obrocie: <ul style="list-style-type: none"> — kredyty i pożyczki, które <i>de facto</i> stały się zbywalne, wykazuje się w pozycji „depozyty oraz kredyty i pożyczki”, pod warunkiem że nie istnieje żadne potwierdzenie, iż są one przedmiotem obrotu na rynkach wtórnych. W przeciwnym razie należy je klasyfikować jako dłużne papiery wartościowe — zadłużenie podporządkowane w formie depozytów lub kredytów i pożyczek: instrumenty zadłużenia podporządkowanego stanowią drugorzędą należność od emitenta, która może być zrealizowana dopiero po zaspokojeniu wszystkich roszczeń wyższej rangi, co nadaje im pewne właściwości udziałów kapitałowych. Na potrzeby statystyki zadłużenie podporządkowane wykazuje się, zgodnie z właściwościami danego instrumentu finansowego, jako „kredyty i pożyczki” lub jako „dłużne papiery wartościowe”. Jeżeli na potrzeby statystyki wszelkie formy zadłużenia podporządkowanego w posiadaniu FI są wyrażone jedną liczbą, wówczas należy ją wykazać w pozycji „dłużne papiery wartościowe”, ponieważ zadłużenie podporządkowane przyjmuje głównie formę papierów wartościowych, rzadziej kredytów i pożyczek

Kategoria	Opis najważniejszych cech
	<p>— należności z tytułu operacji z otrzymanym przyrzeczeniem odkupu pod zastaw gotówki:</p> <p>zapis przeciwstawny do gotówki wypłaconej w zamian za papiery wartościowe nabyte przez FI po określonej cenie z wyraźnym przyrzeczeniem odsprzedaży tych samych (lub podobnych) papierów wartościowych po ustalonej cenie w ustalonym przyszłym terminie</p> <p>— należności z tytułu pożyczek papierów wartościowych pod zastaw gotówki:</p> <p>zapis przeciwstawny do gotówki wypłaconej za papiery wartościowe pożyczone przez FI</p> <p>Na potrzeby niniejszego rozporządzenia, kategoria ta obejmuje również znajdujące się w obiegu zasoby znaków pieniężnych wyrażonych w euro i walutach obcych, powszechnie używane do dokonywania płatności</p>
2. Dłużne papiery wartościowe	<p>Dłużne papiery wartościowe, które są zbywalnymi instrumentami finansowymi, służącymi jako dowód zaciągnięcia długu, są zwykle przedmiotem obrotu na rynkach wtórnych lub mogą być rozliczane na rynku i nie dają posiadaczowi żadnych praw własności w stosunku do instytucji emitującej</p> <p>Pozycja ta obejmuje:</p> <p>— papiery wartościowe dające ich posiadaczowi bezwarunkowe prawo do stałego lub umownie ustalonego dochodu w postaci płatności kuponowych lub określonej stałej kwoty w określonym terminie lub terminach albo począwszy od daty wskazanej w momencie emisji</p> <p>— kredyty i pożyczki, które stały się zbywalne na zorganizowanym rynku, tj. kredyty i pożyczki w obrocie, pod warunkiem że istnieje potwierdzenie, iż są one przedmiotem obrotu na rynkach wtórnych, w tym istnienie twórców rynku (<i>market makers</i>) oraz częstych notowań aktywa finansowego, np. w formie widełek cen kupna i sprzedaży (<i>bid-offer spreads</i>). W przeciwnym razie należy je klasyfikować jako „depozyty oraz kredyty i pożyczki”</p> <p>— zadłużenie podporządkowane w formie dłużnych papierów wartościowych</p> <p>Papiery wartościowe pożyczane w ramach operacji pożyczania papierów wartościowych lub sprzedane w ramach operacji z przyrzeczeniem odkupu pozostają w bilansie pierwotnego właściciela (i nie należy ich wykazywać w bilansie tymczasowego nabywcy) w sytuacji, w której transakcja odwrotna została wyraźnie przyrzeczona (a nie jest tylko możliwą do zrealizowania opcją). Jeżeli tymczasowy nabywca sprzedaje otrzymane papiery wartościowe, sprzedaż taka musi być wykazana jako transakcja bezpośrednia w papierach wartościowych w bilansie tymczasowego nabywcy ze znakiem ujemnym w portfelu papierów wartościowych</p>
3. Udziały kapitałowe i udziały/jednostki uczestnictwa w funduszach inwestycyjnych	<p>Aktywa finansowe reprezentujące prawa własności w przedsiębiorstwach i jednostkach typu przedsiębiorstwo. Takie aktywa zazwyczaj uprawniają posiadaczy do udziału w zyskach przedsiębiorstw lub jednostkach typu przedsiębiorstwo oraz do udziału w ich aktywach netto w przypadku likwidacji.</p> <p>Pozycja obejmuje akcje notowane i nienotowane, pozostałe udziały kapitałowe, udziały/jednostki uczestnictwa w FRP, udziały/jednostki uczestnictwa w IF niebędących FRP</p> <p>Udziały kapitałowe pożyczane w ramach operacji pożyczania papierów wartościowych lub sprzedane w ramach operacji z przyrzeczeniem odkupu podlegają takim samym zasadom jak „dłużne papiery wartościowe” w kategorii 2</p>
3a. Udziały kapitałowe i udziały/jednostki uczestnictwa w funduszach inwestycyjnych – podkategoria: akcje notowane	<p>Akcje notowane to udziały kapitałowe notowane na giełdzie. Taką giełdą może być uznana giełda papierów wartościowych lub każda inna forma rynku wtórnego. Akcje notowane są również określane jako akcje, dla których ceny są kwotowane w obrocie giełdowym. Na ogół notowanie cen akcji znajdujących się w obrocie giełdowym oznacza łatwą dostępność aktualnych cen rynkowych</p>

Kategoria	Opis najważniejszych cech
3b. Udziały kapitałowe i udziały/jednostki uczestnictwa w funduszach inwestycyjnych – podkategoria: udziały/jednostki uczestnictwa w funduszach inwestycyjnych	<p>Ta pozycja aktywów obejmuje udziały/jednostki uczestnictwa emitowane przez FRP i FI niebędące FRP (tj. FI inne niż FRP) uwzględnione na listach FI i MIF sporządzanych dla celów statystycznych</p> <p>FRP zostały zdefiniowane w rozporządzeniu (UE) nr 1071/2013 (EBC/2013/33)</p> <p>Definicja FI niebędących FRP znajduje się w art. 1 niniejszego rozporządzenia</p>
(2 + 3)a – podkategoria: papiery wartościowe (dłużne papiery wartościowe, udziały kapitałowe i udziały/jednostki uczestnictwa w funduszach inwestycyjnych) pożyczone lub sprzedane w ramach operacji z przyrzeczeniem odkupu	<p>Pozycja obejmuje papiery wartościowe przekazywane dla kategorii 2 (dłużne papiery wartościowe) i 3 (udziały kapitałowe i udziały/jednostki uczestnictwa w funduszach inwestycyjnych) pożyczone w ramach operacji pożyczania papierów wartościowych lub sprzedane w ramach operacji z przyrzeczeniem odkupu (lub w ramach podobnych operacji np. transakcji w formie umowy sell/buy-back</p>
4. Instrumenty pochodne	<p>Instrumenty pochodne są instrumentami finansowymi powiązаныmi z konkretnym instrumentem finansowym, wskaźnikiem lub towarem, poprzez które można samoistnie obracać ściśle określonym ryzykiem finansowym na rynkach finansowych</p> <p>W tej pozycji wykazuje się:</p> <ul style="list-style-type: none"> — opcje — warranty — futures — kontrakty typu forward — swapy — kredytowe instrumenty pochodne <p>Instrumenty pochodne wykazywane są w bilansie w ujęciu brutto według ich wartości rynkowej. Poszczególne kontrakty na instrumenty pochodne, których wartość rynkowa jest dodatnia, wykazuje się po stronie aktywnej bilansu, natomiast kontrakty, których wartość rynkowa jest ujemna – po stronie pasywnej bilansu.</p> <p>Przyszłe zobowiązania brutto z tytułu kontraktów na instrumenty pochodne nie powinny być wykazywane w bilansie.</p> <p>W zależności od metody wyceny instrumenty pochodne mogą być wykazywane w ujęciu netto. Jeżeli dostępne są tylko wielkości netto lub pozycje są wykazywane według wartości innej niż rynkowa, należy przekazać dane z takimi wartościami</p> <p>Ta pozycja nie obejmuje instrumentów pochodnych, które – zgodnie ze standardami krajowymi – nie są wykazywane w bilansie</p>
5. Aktywa niefinansowe (w tym środki trwałe)	<p>Aktywa rzeczowe oraz wartości niematerialne i prawne inne niż aktywa finansowe. Środki trwałe to aktywa niefinansowe, które są używane przez FI w sposób powtarzalny lub ciągły przez okres dłuższy niż jeden rok</p> <p>Pozycja ta obejmuje budynki mieszkalne, inne budynki i budowle, maszyny i urządzenia, kosztowności oraz produkty własności intelektualnej, takie jak oprogramowanie komputerowe i bazy danych.</p>
6. Pozostałe aktywa	<p>Pozycja „pozostałe aktywa” jest pozycją rezydualną po stronie aktywnej bilansu, definiowaną jako „aktywa nieuwzględnione w innych pozycjach”. W ramach tej pozycji KBC mogą wymagać następujących dalszych podziałów:</p> <ul style="list-style-type: none"> — odsetki należne od depozytów oraz kredytów i pożyczek — odsetki należne od dłużnych papierów wartościowych — należności z tytułu aktywów trwałych oddanych do użytkowania — należności niezwiązane z podstawową działalnością FI

KATEGORIE ZOBOWIĄZAŃ

Kategoria	Opis najważniejszych cech
7. Depozyty oraz kredyty i pożyczki otrzymane	<p>Kwoty należne wierzycielom od FI, inne niż kwoty wynikające z emisji zbywalnych papierów wartościowych. Pozycja ta obejmuje:</p> <ul style="list-style-type: none"> — kredyty i pożyczki: kredyty i pożyczki udzielone FI potwierdzone niezbywalnymi dokumentami lub niepotwierdzone dokumentami — transakcje z przyrzeczeniem odkupu (repo) i operacje do nich podobne z zabezpieczeniem gotówkowym: zapis przeciwstawny do gotówki otrzymanej w zamian za papiery wartościowe sprzedane przez FI po określonej cenie z jednoczesnym wyraźnym przyrzeczeniem odkupu tych samych (lub podobnych) papierów wartościowych po ustalonej cenie w ustalonym przyszłym terminie. Kwoty otrzymane przez FI w zamian za papiery wartościowe przeniesione na osobę trzecią („tymczasowy nabywca”) wykazywane są w tej pozycji, jeżeli transakcja odwrotna została wyraźnie przyrzeczona, a nie jest tylko możliwą do zrealizowania opcją. Oznacza to, że FI ponoszą ryzyko i zachowują korzyści wynikające z posiadania papierów wartościowych stanowiących podstawę tej operacji — zabezpieczenie gotówkowe otrzymane w zamian za pożyczone papiery wartościowe: kwoty otrzymane w zamian za papiery wartościowe tymczasowo przeniesione na osobę trzecią w formie pożyczki papierów wartościowych pod zastaw gotówki — zabezpieczenie gotówkowe otrzymane w wyniku przeprowadzonych operacji tymczasowego przeniesienia złota za zabezpieczeniem
8. Udziały/jednostki uczestnictwa FI	<p>Udziały/jednostki uczestnictwa, w tym w formie udziałów kapitałowych, emitowane przez FI wpisane na listę FI dla celów statystycznych. Pozycja ta obejmuje całkowitą wartość zobowiązań wobec udziałowców FI. W pozycji tej uwzględnia się również środki pochodzące z nierozdzielonych świadczeń oraz środków zarezerwowanych przez sprawozdające FI na pokrycie prawdopodobnych przyszłych płatności i zobowiązań</p>
9. Instrumenty pochodne	Zob. kategoria 4
10. Pozostałe zobowiązania	<p>Jest to rezydualna pozycja po stronie pasywnej bilansu, zdefiniowana jako „zobowiązania nieuwzględnione w innych pozycjach”.</p> <p>W ramach tej pozycji KBC mogą wymagać następujących dalszych podziałów:</p> <ul style="list-style-type: none"> — emisja dłużnych papierów wartościowych <p>Papiery wartościowe emitowane przez FI, inne niż udziały kapitałowe, które są zwykle instrumentami zbywalnymi będącymi przedmiotem obrotu na rynkach wtórnych lub mogą być rozliczane na rynku oraz które nie dają ich posiadaczowi żadnych praw własności w stosunku do emitenta</p> <ul style="list-style-type: none"> — odsetki należne od depozytów oraz kredytów i pożyczek — zobowiązania niezwiązane z podstawową działalnością FI, tj. zobowiązania wobec dostawców, podatki, wynagrodzenia, składki na ubezpieczenia społeczne itd. — rezerwy na zobowiązania wobec osób trzecich tj. świadczenia emerytalne, dywidenda itd. — pozycje netto związane z pożyczkami papierów wartościowych bez zabezpieczenia gotówkowego — kwoty netto do zapłaty związane z przyszłymi rozliczeniami transakcji, których przedmiotem są papiery wartościowe

CZĘŚĆ 2

Definicje atrybutów metody „papier po papierze”

Tabela B

Definicje atrybutów metody „papier po papierze”

Pole	Opis
Kod identyfikacyjny papieru wartościowego	Kod jednoznacznie identyfikujący papier wartościowy. Może to być kod ISIN lub inny kod identyfikacyjny podany w instrukcji KBC
Liczba jednostek lub zagregowana wartość nominalna	Liczba jednostek papieru wartościowego lub zagregowana wartość nominalna, jeżeli obrót tym papierem jest prowadzony w ujęciu kwotowym, a nie w jednostkach
Cena	Cena jednostkowa papieru wartościowego lub procent zagregowanej wartości nominalnej, jeżeli obrót tym papierem jest prowadzony w ujęciu kwotowym, a nie w jednostkach. Cena jest z reguły ceną rynkową lub jest do niej zbliżona. KBC mogą również wymagać wykazywania w tej pozycji wartości naliczonych odsetek
Wartość ogółem	Wartość całkowita papieru wartościowego. Jeżeli dany papier jest przedmiotem obrotu w jednostkach, wartość ta jest równa iloczynowi liczby papierów wartościowych i ceny jednostkowej. Jeżeli dany papier jest przedmiotem obrotu w kwotach, a nie w jednostkach, wówczas wartość ta jest równa iloczynowi zagregowanej wartości nominalnej i ceny wyrażonej w procentach Wartość ogółem jest, co do zasady, równa wartości rynkowej lub jest do niej zbliżona. KBC mogą również wymagać wykazywania w tej pozycji wartości naliczonych odsetek
Transakcje finansowe	Suma transakcji kupna pomniejszona o transakcje sprzedaży (papiery wartościowe po stronie aktywów) lub emisji pomniejszona o transakcje wykupu (papiery wartościowe po stronie zobowiązań) papieru wartościowego ujmowana według wartości transakcyjnej
Papiery wartościowe zakupione (aktywa) lub wyemitowane (zobowiązania)	Suma transakcji kupna (papiery wartościowe po stronie aktywów) lub emisji (papiery wartościowe po stronie zobowiązań) papieru wartościowego ujmowana według wartości transakcyjnej
Papiery wartościowe sprzedane (aktywa) lub wykupione (zobowiązania)	Suma transakcji sprzedaży (papiery wartościowe po stronie aktywów) lub transakcji wykupu (papiery wartościowe po stronie zobowiązań) papieru wartościowego ujmowana według wartości transakcyjnej
Waluta rejestracji papieru wartościowego	Kod ISO lub ekwiwalentny kod waluty używany do wyrażenia ceny lub wartości papieru wartościowego

CZĘŚĆ 3

Definicje sektorów

ESA 2010 jest standardem klasyfikacji sektorowej. Poniższa tabela zawiera szczegółowy standard opisowy sektorów, który KBC przenoszą na kategorie krajowe zgodnie w niniejszym rozporządzeniu. Partnerów transakcji z siedzibą na obszarze państwa członkowskiego strefy euro identyfikuje się według sektora zgodnie z listami prowadzonymi przez Europejski Bank Centralny (EBC) dla celów statystycznych oraz wskazówkami dotyczącymi statystycznej klasyfikacji partnerów transakcji zawartych w wydanej przez EBC „Instrukcji w sprawie klasyfikacji sektorowej w statystyce monetarnych instytucji finansowych oraz rynków. Wskazówki dotyczące statystycznej klasyfikacji partnerów transakcji” (*Monetary financial institutions and markets statistics sector manual: Guidance for the statistical classification of customers*).

Tabela C

Definicje sektorów

Sektor	Definicja
1. MIF	MIF w rozumieniu art. 1 rozporządzenia (UE) nr 1071/2013 (EBC/2013/33). Sektor obejmuje KBC, instytucje kredytowe w rozumieniu definicji określonej w prawie Unii Europejskiej, FRP, inne instytucje finansowe, które prowadzą działalność gospodarczą polegającą na przyjmowaniu depozytów lub bliskich substytutów depozytów od podmiotów innych niż MIF, a także udzielaniu na własny rachunek, przynajmniej w sensie ekonomicznym, kredytów i pożyczek lub inwestowaniu w papiery wartościowe oraz instytucje pieniądza elektronicznego, których podstawową działalnością jest pośrednictwo finansowe polegające na emitowaniu pieniądza elektronicznego

Sektor	Definicja
2. Sektor instytucji rządowych i samorządowych	Sektor instytucji rządowych i samorządowych (S.13) składa się z jednostek instytucjonalnych będących producentami nierynkowymi, których produkcja globalna przeznaczona jest na spożycie indywidualne i ogólnospołeczne, finansowanych z obowiązkowych płatności dokonywanych przez jednostki należące do pozostałych sektorów, a także z jednostek instytucjonalnych, których podstawową działalnością jest redystrybucja dochodu i bogactwa narodowego (ESA 2010, pkt 2.111–2.113)
3. FI niebędące FRP	FI zgodnie z definicją w art. 1 niniejszego rozporządzenia
4. Pozostałe instytucje pośrednictwa finansowego, z wyjątkiem instytucji ubezpieczeniowych i funduszy emerytalno-rentowych + pomocnicze instytucje finansowe + instytucje finansowe typu <i>captive</i> i udzielające pożyczek	<p>Podsektor pozostałych instytucji pośrednictwa finansowego, z wyjątkiem instytucji ubezpieczeniowych i funduszy emerytalno-rentowych (S.125) obejmuje wszystkie finansowe instytucje i jednostki typu przedsiębiorstwo, których podstawową działalnością jest pośrednictwo finansowe realizowane poprzez zaciąganie zobowiązań w formach innych niż gotówka, depozyty (lub bliskie substytuty depozytów), udziały/jednostki uczestnictwa funduszy inwestycyjnych, bądź związanych z ubezpieczeniami, emeryturami i rentami oraz standaryzowanymi programami gwarancyjnymi od jednostek instytucjonalnych. PS w rozumieniu rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1075/2013 z dnia 18 października 2013 r. dotyczącego danych statystycznych w zakresie aktywów i pasywów podmiotów sekurytyzacyjnych (EBC/2013/40) ⁽¹⁾ zaliczane są do tego podsektora (ESA 2010, pkt 2.86–2.94)</p> <p>Podsektor pomocniczych instytucji finansowych (S.126) obejmuje wszystkie finansowe instytucje i jednostki typu przedsiębiorstwo, których podstawowa działalność jest ściśle związana z pośrednictwem finansowym, ale same nie są instytucjami pośrednictwa finansowego. Do tego podsektora zalicza się także centrale, których jednostki zależne to w całości lub większości przedsiębiorstwa niefinansowe (ESA 2010, pkt 2.95–2.97)</p> <p>Podsektor instytucji finansowych typu <i>captive</i> i udzielających pożyczek (S.127) składa się ze wszystkich finansowych instytucji i jednostek typu przedsiębiorstwo, których działalność nie polega ani na pośrednictwie finansowym, ani na pomocniczych usługach finansowych, a większość ich aktywów albo ich zobowiązań nie jest przedmiotem transakcji na otwartych rynkach. Do tego podsektora zalicza się: spółki holdingowe, które mają pakiety kontrolne grupy jednostek zależnych, a ich główną działalnością jest posiadanie tej grupy bez świadczenia innych usług na rzecz przedsiębiorstw, w których posiadają udziały kapitałowe; tzn. jednostki te nie administrują innymi jednostkami ani nimi nie zarządzają (ESA 2010, pkt 2.98–2.99)</p>
5. Instytucje ubezpieczeniowe + fundusze emerytalno-rentowe	<p>Podsektor instytucji ubezpieczeniowych (S.128) obejmuje wszystkie finansowe instytucje i jednostki typu przedsiębiorstwo, których podstawową działalnością jest pośrednictwo finansowe jako konsekwencja gromadzenia funduszy dla ochrony przed ryzykiem przede wszystkim w formie ubezpieczenia bezpośredniego lub reasekuracji (ESA 2010, pkt 2.100–2.104)</p> <p>Podsektor funduszy emerytalno-rentowych (S.129) obejmuje wszystkie finansowe instytucje i jednostki typu przedsiębiorstwo, których podstawową działalnością jest pośrednictwo finansowe jako konsekwencja gromadzenia funduszy dla ochrony przed ryzykiem społecznym i dla zaspokojenia potrzeb osób ubezpieczonych (ubezpieczenia społeczne). Fundusze emerytalno-rentowe w formie systemów ubezpieczeń społecznych zapewniają dochody po zakończeniu aktywności zawodowej, a często także świadczenia z tytułu śmierci i niepełnosprawności (ESA 2010, pkt 2.105–2.110)</p>
6. Przedsiębiorstwa niefinansowe	Sektor przedsiębiorstw niefinansowych (S.11) obejmuje samodzielne jednostki instytucjonalne posiadające podmiotowość prawną i będące producentami rynkowymi, których podstawową działalnością jest produkcja wyrobów i usług niefinansowych. Do sektora przedsiębiorstw niefinansowych należą także niefinansowe jednostki typu przedsiębiorstwo (ESA 2010, pkt 2.45–2.50)

Sektor	Definicja
7. Gospodarstwa domowe + instytucje niekomercyjne działające na rzecz gospodarstw domowych	<p>Sektor gospodarstw domowych (S.14) składa się z osób lub grup osób będących konsumentami oraz przedsiębiorcami produkującymi rynkowe wyroby oraz usługi niefinansowe i finansowe (producenci rynkowi), pod warunkiem że produkcja wyrobów i usług nie odbywa się w ramach odrębnych podmiotów traktowanych jako jednostki typu przedsiębiorstwo. Sektor ten obejmuje również osoby lub grupy osób, które są producentami wyrobów i usług niefinansowych przeznaczonych wyłącznie na własne cele finalne. Do sektora gospodarstw domowych zalicza się przedsiębiorców indywidualnych innych niż traktowani jako jednostki typu przedsiębiorstwo, będących producentami rynkowymi (ESA 2010, pkt 2.118–2.128)</p> <p>Sektor instytucji niekomercyjnych działających na rzecz gospodarstw domowych (S.15) obejmuje odrębne instytucje niekomercyjne posiadające osobowość prawną, działające na rzecz gospodarstw domowych i będące prywatnymi producentami nierynkowymi. Ich podstawowe przychody pochodzą z dobrowolnych wpłat pieniężnych lub wkładów w naturze od gospodarstw domowych jako konsumentów, z płatności dokonywanych przez sektor instytucji rządowych i samorządowych oraz z dochodów z tytułu własności (ESA 2010, pkt 2.129–2.130)</p>

(¹) Zob. s. 107 niniejszego Dziennika Urzędowego.

ZAŁĄCZNIK III

KOREKTY Z TYTUŁU ZMIANY WYCENY LUB TRANSAKCJE

1. Rzeczywista populacja sprawozdawcza jest zobowiązana do przekazywania danych o korektach z tytułu zmiany wyceny lub transakcjach w sposób zgodny z postanowieniami art. 6 niniejszego rozporządzenia. Jeżeli rzeczywista populacja sprawozdawcza przekazuje dane o korektach z tytułu zmiany wyceny, dane te obejmują zmiany wyceny spowodowane zmianami cen i kursów walut lub tylko zmianami cen w okresie sprawozdawczym, z zastrzeżeniem uprzedniej zgody właściwego KBC. Jeżeli korekta z tytułu zmiany wyceny obejmuje jedynie zmiany związane ze zmianami cen, w celu uzyskania informacji o zmianach spowodowanych zmianami kursów walut właściwy KBC zbiera niezbędne dane, które powinny obejmować co najmniej strukturę walutową w podziale na funty szterlingi, franki szwajcarskie, jeny japońskie oraz dolary amerykańskie.
2. Termin „transakcje finansowe” odnosi się do transakcji, które są rezultatem powstania, likwidacji lub przeniesienia prawa własności aktywów lub zobowiązań finansowych. Transakcje te mierzy się jako różnice między stanami na koniec okresów sprawozdawczych, z których usuwa się efekty zmian spowodowanych wpływem „korekt z tytułu zmiany wyceny” (spowodowanych zmianami cen i kursów walut) oraz „reklasyfikacji i innych korekt”. W celu wyliczenia transakcji Europejski Bank Centralny wymaga informacji statystycznych mających postać korekt obejmujących „reklasyfikacje i inne korekty” oraz „zmiany wyceny z tytułu zmian cen i kursów walut”. Transakcje finansowe zasadniczo powinny być zgodne z wymogami ESA 2010, ale mogą od nich odbiegać z uwagi na praktyki przyjęte w danym kraju.
3. „Zmiany wyceny z tytułu zmian cen i kursów walut” odnoszą się do zmian wyceny aktywów i zobowiązań spowodowanych zmianami cen aktywów i zobowiązań lub zmianami kursów walut, które mają wpływ na wyrażone w euro wartości aktywów i zobowiązań denominowanych w walutach obcych. Korekta z tytułu zmiany cen aktywów/zobowiązań odnosi się do zmiany wyceny aktywów/zobowiązań powstających w wyniku zmian cen, według których rejestruje się lub zbywa/nabywa aktywa/zobowiązania. Aktualizacje cen obejmują zachodzące w czasie zmiany wartości stanów na koniec okresu spowodowane zmianami wartości bazowej, według której są one rejestrowane, tj. zyski/straty z tytułu aktywów. Zmiany kursów walut w stosunku do euro zachodzące pomiędzy okresami sprawozdawczymi powodują zmiany wyrażonej w euro wartości aktywów/zobowiązań denominowanych w walutach obcych. Jako że zmiany te odpowiadają zyskom/stratom z tytułu aktywów i nie wynikają z transakcji finansowych, ich efektów nie należy uwzględniać w danych dotyczących transakcji. Zasadniczo, „zmiany wyceny z tytułu zmian cen i kursów walut” obejmują również zmiany wyceny wynikające z transakcji, których przedmiotem są aktywa/zobowiązania, tj. zrealizowane zyski/straty; w tym względzie stosowane są jednak różne praktyki na szczeblu krajowym.

ZAŁĄCZNIK IV

WYMOGI MINIMUM OBOWIĄZUJĄCE RZECZYWISTĄ POPULACJĘ SPRAWOZDAWCZĄ

W celu realizacji wymogów statystycznych Europejskiego Banku Centralnego (EBC) podmioty sprawozdające zobowiązane są do przestrzegania następujących wymogów minimum.

1. Wymogi minimum w zakresie przekazywania danych:

- a) sprawozdania muszą być przekazywane w terminach wyznaczonych przez właściwy KBC;
- b) postać i format sprawozdań statystycznych muszą być zgodne z wymaganiami technicznymi ustalonymi przez właściwy KBC;
- c) podmiot sprawozdający przekazuje właściwemu KBC dane osoby (osób) do kontaktu;
- d) należy przestrzegać specyfikacji technicznych w zakresie sposobu przekazywania danych do właściwego KBC;
- e) w przypadku przekazywania danych zgodnie z metodą „papier po papierze”, podmioty sprawozdające są zobowiązane do przekazywania, na żądanie KBC, dodatkowych informacji (np. nazwy emitenta, daty emisji) niezbędnych do identyfikacji papierów wartościowych, których kody identyfikacyjne są błędne albo nie są powszechnie dostępne.

2. Wymogi minimum w zakresie dokładności:

- a) przekazywane informacje statystyczne muszą być poprawne: wszystkie warunki liniowe muszą być spełnione (aktywa i pasywa muszą się bilansować, składowe muszą sumować się do kwot ogółem itd.) a dane muszą być spójne we wszystkich sprawozdaniach przekazywanych z różną częstotliwością;
- b) podmioty sprawozdające muszą być w stanie dostarczyć informacje na temat zmian sytuacji wynikających z dostarczonych danych;
- c) informacje statystyczne muszą być pełne i nie mogą zawierać luk ciągłych i strukturalnych; istniejące luki powinny być potwierdzone, wyjaśnione właściwemu KBC oraz, tam gdzie to właściwe, możliwie szybko uzupełnione;
- d) przy technicznym przesyłaniu danych, podmioty sprawozdające stosują wymiary, zasady zaokrąglania i jednostki miary ustalone przez właściwy KBC;

3. Wymogi minimum w zakresie zgodności metodologicznej:

- a) informacje statystyczne muszą być zgodne z definicjami i klasyfikacjami zawartymi w niniejszym rozporządzeniu;
- b) w przypadku rozbieżności w stosunku do tych definicji i klasyfikacji, podmioty sprawozdające regularnie monitorują i oceniają różnice pomiędzy miarami stosowanymi a miarami zawartymi w niniejszym rozporządzeniu;
- c) podmioty sprawozdające muszą być w stanie wyjaśnić różnice pomiędzy dostarczonymi danymi a danymi za poprzednie okresy.

4. Wymogi minimum w zakresie trybu wprowadzania korekt:

należy przestrzegać określonych przez EBC i właściwy KBC zasad i procedur w zakresie trybu wprowadzania korekt. Do korekt innych niż korekty standardowe należy dołączać noty wyjaśniające.

ZAŁĄCZNIK V

TABELA KORELACJI

Rozporządzenie (WE) nr 958/2007 (EBC/2007/8)	Niniejsze rozporządzenie
Art. 1 i 2	Art. 1 i 2
Art. 3	Art. 8
Art. 4	Art. 3
Art. 5	Art. 4
Art. 6	Art. 5
Art. 7	Art. 6
Art. 8	Art. 7
Art. 9–13	Art. 9–13
—	Art. 14
Art. 14	Art. 15
Załącznik I część 1 pkt 1	—
Załącznik I część 1 pkt 2 lit. a)	Załącznik I część 1 pkt 1
Załącznik I część 1 pkt 2 lit. b)	—
Załącznik I część 1 pkt 3	Załącznik I część 1 pkt 2
—	Załącznik I część 1 pkt 3
Załącznik I część 2 pkt 1–3	Załącznik I część 2 pkt 1–3
—	Załącznik I część 2 pkt 4
Załącznik I część 2 pkt 4	Załącznik I część 2 pkt 5
Załącznik I część 3	Załącznik I część 3
Załącznik II część 1	Załącznik II część 1 pkt 1
—	Załącznik II część 1 pkt 2 i 3
Załącznik II część 2 i 3	Załącznik II część 2 i 3
Załącznik III i IV	Załącznik III i IV
—	Załącznik V